

Lleis ordinàries

Llei reguladora de les mesures per garantir la transició cap a l'euro al Principat d'Andorra

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 11 d'octubre del 2000 ha aprovat la següent:

Llei reguladora de les mesures per garantir la transició cap a l'euro al Principat d'Andorra

Exposició de motius

L'adopció de l'euro com a moneda única als estats membres que participen a la fase tercera de la Unió Econòmica i Monetària (UEM) no queda sense conseqüències per al Principat d'Andorra. Andorra, amb la seva especificitat en els àmbits econòmic, comercial i financer, ha utilitzat majoritàriament les unitats monetàries dels països veïns en les transaccions comercials, i aquestes desapareixen a favor de l'euro.

El marc jurídic de l'euro queda definit en els reglaments CE núm. 1103/97 i núm. 974/98 del Consell de la Unió Europea, que estableixen les normes i els principis bàsics que cal respectar per garantir i facilitar la introducció de la nova moneda als estats membres participants. No obstant això, les normes i principis que estableixen aquests reglaments no són d'aplicació directa en països tercers, com és el cas del Principat d'Andorra.

En aquesta situació, la present Llei és necessària per integrar en el marc jurídic andorrà els principis bàsics que han de regular la introducció al nostre país de la nova moneda. Sens dubte, la substitució de diverses de les unitats monetàries utilitzades en el nostre país a favor d'una nova unitat de compte, suposa una transició que afecta la vida econòmica, financera i quotidiana de tots els ciutadans. També cal subratllar que les autoritats andorranes cooperaran amb la Comunitat Europea en la lluita contra la

falsificació de bitllets i monedes euro, així com en la introducció o expedició de moneda falsa euro, d'acord amb les normes vigents al Principat.

Aquesta transició ha de fer-se amb les garanties suficients per a tots els agents econòmics i en particular per als consumidors. En aquest sentit, la present Llei dota Andorra de les mesures adequades per garantir que la transició es realitzi amb tota seguretat jurídica. Més concretament, la Llei garanteix la continuïtat dels contractes, la transparència en la redenominació d'importos, mitjançant l'obligatorietat d'aplicació dels tipus de conversió fixats i de les normes de conversió i d'arrodoniment, el principi de no prohibició-no obligació, i la gratuïtat en les operacions de redenominació i canvi de bitllets i monedes.

Article 1

Àmbit d'aplicació

1. Els drets i les obligacions de qualsevol instrument jurídic, és a dir, les disposicions legals i reglamentàries, els actes administratius, les resolucions judicials, els contractes, els actes jurídics unilaterals, els instruments de pagament diferents de bitllets i monedes, i la resta d'instruments amb efectes jurídics, denominats en qualsevol unitat monetària que desapareix a favor de l'euro, s'entendran també en euros a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i fins al 31 de desembre del 2001, i únicament en euros a partir de l'1 de gener del 2002.

2. A aquests instruments jurídics se'ls aplicaran les normes de conversió i d'arrodoniment i els principis informadors de l'euro establerts en el Reglament CE 1103/97, en els articles 1, 6, 7, 8 apartats 1, 2 i 3, article 14 del Reglament CE 974/98 i el Reglament 2866/98, que es publicuen com a annex de la present Llei.

Article 2

Gratuïtat de les conversions

1. Les conversions com a conseqüència de l'article 1 són gratuïtes per als consumidors. Així doncs, no es poden cobrar despeses, comissions, suplementos, preus o altres conceptes similars o amb efecte anàleg sobre aquests tipus d'operacions, sense perjudici de les normes d'arrodoniment.

2. Les conversions d'efectiu que hagin de realitzar les entitats del sistema financer per executar les ordres dels seus clients també són gratuïtes.

Article 3

Redenominació del capital social de les societats

Als efectes de l'article 1 d'aquesta Llei, el capital social de les societats es redenominarà en euros seguint un dels dos mètodes que s'estableixen en els articles 4 i 5 següents.

Article 4

Redenominació simple del capital social

1. La redenominació de la xifra de capital social de les societats mercantils es realitza exclusivament aplicant el tipus de conversió fix a la xifra de capital social. L'import resultant d'aquesta operació s'arrodoneix al centim d'euro més pròxim segons l'establert en l'article 1.

2. El valor nominal de les accions o participacions és el resultat de multiplicar la xifra de capital social en euros pel número que expressi la part proporcional del capital social que representava el valor nominal de l'acció o participació respecte a la xifra de capital social en la unitat de compte anterior. El valor nominal de l'acció en euros resultant d'aquesta operació no s'arrodoneix, si bé, per raons pràctiques i únicament a títol informatiu, es pot reduir el nombre de decimals a un màxim de sis (6). A efectes legals i estatutaris, el valor nominal de l'acció és el valor corresponent a la proporció de l'acció o de la participació respecte al capital social, sense arrodonir.

3. Les societats poden, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, redenominar la xifra de capital social, segons el mètode exposat anteriorment. A l'efecte d'inscripció al Registre de Societats, és suficient aportar un certificat o una acta de l'òrgan de govern de la societat, on consti feafament que s'ha procedit a la redenominació de la xifra de capital social segons el mètode indicat en aquest article. Aquesta inscripció al Registre és gratuïta, i queden modificats els estatuts de la societat.

Article 5

Redenominació del capital social amb ajust del valor nominal de les accions

1. Si com a conseqüència de la redenominació seguint l'article anterior, el valor nominal de l'acció o participació resultant és una xifra amb més de dos decimals, l'òrgan de govern de la societat pot acordar l'augment o la reducció del capital social només a l'efecte d'arrodonir el valor nominal de l'acció o participació al centim més pròxim.

2. La xifra de capital social resultant és la suma dels valors nominals de les accions o participacions un cop ajustades d'acord amb aquest article. L'augment de capital social es fa amb càrrec a reserves voluntàries i la reducció de capital es realitza amb contrapartida a reserves.

3. En el cas de societats anònimes, no es pot procedir a l'arrodoniment a la baixa del valor nominal de l'acció quan el capital social resultant sigui inferior al mínim legalment establert. En aquest cas es procedeix a un arrodoniment a l'alça. De la mateixa manera, en el cas de les societats limitades no es pot procedir a l'arrodoniment a l'alça del valor nominal de l'acció quan el capital social resultant sigui superior al màxim legalment establert. En aquest cas es procedirà a un arrodoniment a la baixa.

4. L'acord d'augment o reducció de capital ha d'eleva-se a públic i posteriorment s'ha d'inscriure al Registre de Societats. Per procedir a aquesta modificació estatutària no caldrà l'autorització prèvia del Govern. La redenominació del capital social amb ajust del valor nominal de les accions, segons els termes establerts en els apartats anteriors, és gratuïta tant pel que fa a l'elevació a públic com pel que fa a la inscripció al Registre.

5. El benefici de gratuïtat establert en aquest article no és aplicable a les societats que es constitueixin a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei i abans del 31 de desembre del 2001, ni a aquelles que durant aquest període procedeixin a una reducció o a un augment de la xifra de capital social, sense haver procedit prèviament a la seva redenominació.

Article 6

Registres i actes públics

1. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei els notaris han de fer constar d'ofici, en els instruments públics que autoritzin i que expressin algun import monetari denominat en alguna de les unitats monetàries europees que són substituïdes per l'euro, el seu equivalent en euros, aplicant el tipus fix de conversió i les normes d'arrodoniment.

L'expressió de l'import equivalent en la unitat de compte euro es realitza a continuació de l'import expressat en l'altra unitat monetària i no altera la unitat de compte en què s'ha autoritzat o intervingut el document.

En el cas en què les parts hagin fet constar voluntàriament l'import equivalent en euros, el notari es limita a comprovar l'aplicació correcta del tipus de conversió i de les normes d'arrodoniment.

A partir de l'1 de gener del 2002 no es poden autoritzar o intervenir documents amb imports monetaris expressats en alguna de les unitats monetàries europees que queden substituïdes per l'euro, a menys que l'instrument faci referència precisament a bitllets i monedes denominats en alguna d'aquestes unitats monetàries com a objecte directe.

2. No obstant l'establert en l'apartat 1 d'aquest article, no s'ha de fer constar l'equivalència quan l'import monetari que figura en el document sigui el resultat de sumar imports monetaris individualitzats. En particular, no es redenomina el valor nominal de les accions, participacions o quotes excepte si es fa constar la seva determinació d'acord amb les normes establertes en els articles 4 i 5 d'aquesta Llei per a la redenominació del capital social.

Article 7

Contractes referenciats

Si un índex que referència un contracte o un altre instrument jurídic desapareix amb l'entrada de l'euro, aquest serà substituït per un índex equivalent.

Article 8

Doble exposició de preus

Qualsevol doble exposició de preus s'ha de realitzar d'acord amb els termes de l'article 1 apartat 2 de la present Llei.

Article 9

Canvi de bitllets i monedes per bitllets i monedes denominats en euros

1. La pèrdua de curs legal de bitllets i monedes d'unitats monetàries europees que desapareixen amb l'euro queda supeditada a la norma que dicti el país emissor.

2. Les entitats bancàries canviaran a partir de l'1 de gener del 2002 els bitllets i les monedes d'unitats monetàries europees que desapareixen amb l'euro a bitllets i monedes euros.

Aquest canvi serà gratuït.

Article 10

Desenvolupament reglamentari

El Govern pot desenvolupar reglamentàriament aquesta Llei a efectes d'utilitzar l'euro com a mitjà de pagament i dictarà les mesures necessàries per garantir la transició a l'euro en la vida econòmica del Principat d'Andorra durant el període transitori, és a dir, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei fins al 31 de desembre del 2001, en les matèries següents: principis, garanties, procediments, actes i contractes administratius, import de les sancions, tributs, cotitzacions socials, obligacions comptables, registres públics de les administracions i preus públics.

Disposició derogatòria

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin als preceptes d'aquesta Llei.

Disposicions finals*Primera*

En el termini de 3 mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els comuns han de prendre les mesures necessàries per garantir la transició de manera homògena.

Segona

El Govern ha de determinar el procediment i el moment en què les administracions públiques, sotmeses a la

comptabilitat pública, han de realitzar i facilitar els seus estats de comptes en euros. El Govern dictarà les normes necessàries en relació amb els pressupostos i la comptabilitat de les administracions públiques.

Tercera

El Govern, mitjançant edicte, publicarà el tipus de conversió irrevocablement fixat per a la conversió de les noves monedes que desapareguin a favor de l'euro.

Quarta

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 11 d'octubre del 2000

Francesc Areny Casal
Sindic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Reglament (CE) núm. 1103/97 del Consell del 17 de juny de 1997 sobre determinades disposicions relatives a la introducció de l'euro

El Consell de la Unió Europea,

Vist el Tractat constitutiu de la Comunitat Europea i, en particular, el seu article 235,

Vista la proposta de la Comissió, (1)

Vist el dictamen del Parlament Europeu, (2)

Vist el dictamen de l'Institut Monetari Europeu, (3)

(1) DO núm. C 369 del 7.12.1996, pàg. 8.

(2) DO núm. C 380 del 16.12.1996, pàg. 49.

(3) Dictamen emès el 29 de novembre de 1996.

1. Considerant que el Consell Europeu va confirmar en la reunió celebrada a Madrid, els dies 15 i 16 de desembre de 1995, que la fase tercera de la Unió Econòmica i Monetària s'iniciaria l'1 de gener de 1999, tal com s'estableix a l'apartat 4 de l'article 109 J del Tractat; que els estats membres que adoptaran l'euro com a moneda única de conformitat amb el que disposa el Tractat, es denominaran als efectes del present Reglament, "estats membres participants";

2. Considerant que en la reunió del Consell Europeu celebrada a Madrid es va decidir que el terme "ecu", emprat en el Tractat per referir-se a la unitat monetària europea, és un terme genèric; que els governs dels quinze estats membres han arribat a l'acord comú que la present decisió constitueix la interpretació acordada i definitiva de les disposicions pertinents contingudes en el Tractat; que la denominació donada a la moneda europea serà la d'"euro": que l'euro, en la seva qualitat de moneda dels estats membres participants, es dividirà en cent unitats fraccionàries denominades "cent"; que el Consell Europeu va estimar també que la denominació de la moneda única ha de ser la mateixa en totes les llengües oficials de la Unió Europea, tenint en compte l'existència d'alfabets diferents;

3. Considerant que, d'acord amb el que disposa la frase tercera de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat, el Consell ha d'adoptar un Reglament sobre la introducció de l'euro, tan aviat com es coneguin els estats membres participants, amb la finalitat de definir el marc jurídic de l'euro; que el Consell, en la data en què s'iniciï la fase tercera, d'acord amb el que disposa la frase primera de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat, adoptarà els tipus de conversió fixats irrevocablement;

4. Considerant que en el context del funcionament del mercat comú i de cara a la transició a la moneda única, és necessari oferir seguretat jurídica als ciutadans i a les empreses en tots els estats membres en relació amb algunes disposicions relatives a la introducció de l'euro, amb suficient antelació a l'inici de la fase tercera; que el fet de poder comptar amb aquesta seguretat jurídica anticipada permetrà que els preparatius que ha-

gin de dur a terme els ciutadans i les empreses es desenvolupin en bones condicions;

5. Considerant que la frase tercera de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat, que permet l'adopció per part del Consell, per unanimitat dels estats membres participants, de la resta de mesures necessàries per a la introducció ràpida de la moneda única, només es pot utilitzar com a fonament jurídic quan s'hagi confirmat, d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 109 J del Tractat, quins estats membres reuneixen les condicions necessàries per a l'adopció d'una moneda única; que, per consegüent, és necessari recórrer a l'article 235 com a fonament jurídic per a les disposicions en les quals existeixi una necessitat urgent de seguretat jurídica; que, per tant, el present Reglament i el Reglament esmentat sobre la introducció de l'euro constituïran conjuntament el marc jurídic de l'euro, els principis del qual van ser acordats pel Consell Europeu de Madrid; que la introducció de l'euro afecta les operacions corrents de tota la població dels estats membres participants; que a part de les contingudes en el present Reglament i en el que s'adoptarà en virtut de la frase tercera de l'apartat 4 de l'article 109 L del Tractat, caldria estudiar altres mesures per aconseguir una transició equilibrada, especialment per als consumidors;

6. Considerant que l'ecu, tal com s'estableix a l'article 109 G del Tractat i es defineix en el Reglament (CE) núm. 3320/94 del Consell, del 22 de desembre de 1994, relatiu a la codificació de la legislació comunitària existent sobre la definició de l'ecu després de l'entrada en vigor del Tractat de la Unió Europea (DP núm. L 350 del 31.12.1994, pàg. 27), deixarà de ser definit com una cistella de monedes l'1 de gener de 1999 i l'euro esdevindrà una moneda per dret propi; que la decisió del Consell amb relació a l'adopció del tipus de conversió no modificarà, per si mateixa, el valor extern de l'ecu; que això significa que un ecu en la seva composició com a cistella de monedes esdevindrà un euro; que, per consegüent, el Reglament (CE) núm. 3320/94 esdevé obsolet i caldrà derogar-lo; que pel que fa a les referències a l'ecu que figuren en instruments jurídics,